

[Pia Gjellerup]

fra sit eget skrivebord. Næh, man indgår i et arrangement, som udbydes af en eller anden investor, eller hvilket navn det pågældende foretagende ellers markedsfører sig under, og så går man i gang – vi kender det alle sammen til hudløshed: Man låner nogle penge i Sverige, hvor renten er høj, og så trækker man disse renter fra i Danmark, men til gengæld lader man sine penge stå i Irland, hvor renterne ikke bliver så højt beskattet, og så kan man få kapitalgevinster her i Danmark, hvor de ikke beskattes osv. Og sådan noget kan man ikke lave hjemme ved sit eget skrivebord, det kan enhver vist forstå, men der vil altid være kreative personligheder i det danske samfund, der vil kunne finde den slags huller i lovgivningen.

Så kan man vælge mellem tre reaktioner. Man kan lade hullerne være, og så ville hele skattesystemet efterhånden blive trævlet op, arrangementerne ville gribe om sig, på et eller andet tidspunkt ville det blive for meget, og så ville man alligevel pludselig finde ud af, at hullerne skal lukkes. Disse pludselige reaktioner kan selvfølgelig være strengt nødvendige, men pludselige reaktioner, der skal lappe på komplicerede systemer, har det med at give sig udslag i enten for store eller for små lapper, og begge dele er jo i virkeligheden lige dårligt. Den anden reaktion er denne stadige opfølgning, at man hele tiden forsøger at lukke nogle huller, men det er heller ikke særlig tilfredsstillende.

Og den tredje reaktion kunne så være at lave en omgåelsesklausul, og vi kan jo se af det, vi kender fra andre lande, hvor man har noget sådant, hvad det rent faktisk betyder. Der er ingen interesse for at gå i gang med disse arrangementer, for man vil aldrig kunne få dem afsat, medmindre man har den mulighed, som vi har i Danmark, nemlig at få en bindende forhåndsbesked i Ligningsrådet. Hvis man vil lave et sådant større arrangement med f.eks. 500 medvirkende, går man til Ligningsrådet og får en bindende forhåndsbesked, for ellers er det umuligt at få de 500 mennesker involveret. Og omgåelsesklausulen kan indrettes således, at Ligningsrådet lige præcis kan anvende den her: Hvis der bliver sagt nej, er arrangementet faldet på gulvet, og hvis man ikke går til Ligningsrådet, fordi man er bange for at få et nej, må man godt nok forsøge sig, men uden det sikkerhedsnet, der ligger i at have en bindende

forhåndsbesked. Jeg er helt sikker på, at det vil føre til færre arrangementer med langt færre deltagere.

Der er selvfølgelig også ulemper ved ordningen, men jeg synes ikke, man skal svinge sig op til de meget store sammenligninger med straffeloven. Man henvender sig dog ikke til – ja, jeg havde nær sagt Justitsministeriet, men jeg må nok hellere sige domstolene – for at få en bindende forhåndsbesked, om dette eller hint er lovligt eller ej, så derfor synes jeg, at sammenligningen halter, når vi ligefrem bringer straffeloven ind i billedet.

Jeg synes, at man skal tage stille og roligt på beslutningsforslaget og undersøge nogle af de erfaringer, vi har fra Sverige, så behandlingen i Skatteudvalget kan føre frem til en vedtagelse. Jeg mener faktisk, at det også ville være til gavn for en fremtidig skattereform.

Flemming Hansen (KF):

Da mit partis ordfører på området, hr. Kai Dige Bach, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at SF's beslutningsforslag om en omgåelsesklausul ikke kan få Det Konservative Folkepartis tilslutning. Vort udgangspunkt er, at enhver borger må vide, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt. Det skal stå i lovene, og det skal gælde for skattelovene såvel som for andre love.

SF argumenterer meget besnærende i bemærkningerne til forslaget med, at retssikkerheden er grundlaget for det, man foreslår. Men den argumentation holder ikke. For mig at se består retssikkerheden i, at man ved, hvad man må, og hvad man ikke må, før man gør et eller andet.

Som skatteministeren var inde på, har vi allerede en domstolspraksis, som sikrer, at der bliver beskattet efter f.eks. udbytteskatte-loven, selv om en transaktion formelt ikke er gennemført og forventet beskattet som sådan.

De mange bemærkninger om, at vi har et langsommeligt og stærkt ressourcekrævende arbejde med hele tiden at lukke huller i skatte-loven, fordi nogle mennesker uden for Christiansborg er meget dygtige til at finde og udnytte disse huller, kan efter min mening ikke bruges som argument for, at vi skal indføre en omgåelsesklausul. Hvordan ville samfundet se ud, hvis alt, som vi herinde ikke har fundet på at forbyde, rent faktisk var forbudt, eller hvis der